

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/24/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423010341
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Buceková, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6423010341.5

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M a sudcov JUDr. Andreja Matušovica a JUDr. Ing. Miroslava Mandáka v trestnej veci obžalovaného A. B., pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hornom, sp. zn.: 2T/55/2023 zo dňa 26. 11. 2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. mája 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hornom, sp. zn.: 2T/55/2023 zo dňa 26. 11. 2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 ods. 2 písm. e) Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024 na tom skutkovom základe, že

1/ po predchádzajúcej elektronickej písomnej komunikácii na sociálnej platforme Pokec, prebiehajúcej odo dňa 11.01.2023 medzi C. D. a odsúdenou E. F., vystupujúcou pod nickom „G.“, v mene ktorej s C. D. elektronicke komunikoval tiež obvinený A. B. a to za účelom dohodnutia sexuálneho stretnutia za peniaze medzi C. D. a odsúdenou E. F., na základe spoločnej dohody dňa 11.01.2023 a 12.01.2023 previedol C. D. ako "zálohu" za poskytnutie sexuálnej služby finančné prostriedky vo výške 20,-€ a následne 30,-€ zo svojho bankového účtu číslo IBAN: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na bankový účet číslo IBAN: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorého majiteľom je obžalovaný A. B., pričom následne došlo podľa predchádzajúcej dohody dňa 12.01.2023 v čase okolo 18:30 hod. oproti parkovisku pri budove Sociálnej poisťovne na Ul. Sládkovičovej v Žiari nad Hornom k stretnutiu C. D. s odsúdenou E. F. za účelom sexuálneho styku za peniaze, odsúdená E. F. nastúpila k C. D. do jeho motorového vozidla zn. Škoda Superb, EČ: I., a povedala mu, aby sa vozidlom presunul na iné vopred vytipované miesto, pritom tu si odsúdená E. F. dopredu vypýtala a prevzala od C. D. finančnú hotovosť vo výške 200,-€ ako preddavok za sľúbenú sexuálnu službu a navigovala ho na neobývané miesto k lesíku neďaleko reštaurácie I. A. I. A. J., pričom cestou na toto miesto obžalovanému A. B. prostredníctvom mobilného telefónu posielala informácie o osobe C. D. a ich polohe, následne C. D. na určenom mieste s autom zastal a zostali stáť, pričom obaja stále sedeli v zamknutom aute na predných sedadlách, v čom za nimi na motorovom vozidle zn. Fiat Stillo, EČ: K., prišli spoločne odsúdený A. L. a obžalovaný A. B. a obžalovaný A. L. ako vodič vozidla ho odstavil tak, že zablokoval vozidlo C. D., aby tento nemohol z miesta svojim vozidlom odísť, následne obvinený A. B. povedal obžalovanému A. L., že teraz urobia peniaze a obaja vystúpili z vozidla a prešli k vozidlu C. D., pričom obžalovaná E. F. z vnútra otvorila dvere spolujazdca a tým odomkla celé vozidlo, ktoré bolo dovtedy uzamknuté a obžalovaný A. L. a obvinený A. B. spoločne kričali na C. D., aby im vydal všetky peniaze, ktoré má pri sebe, s tvrdením, že dievča - obžalovaná E. F., má 13 rokov a ak im dá peniaze, dajú mu potom pokoj a nepôjdu ho udať na políciu, že bol s 13 ročným dievčaťom, na čo im poškodený povedal, že jeho peňaženka je na zadných sedadlách, nech si vyberú peniaze a dajú mu pokoj, pričom jeden z obžalovaných vybral tie peniaze z jeho peňaženky, ktorá bola

v príručnej taštičke na zadných sedadlách, a to hotovosť vo výške približne 2000,- €, následne povedali C. D., že vedia o tom, že má deti, rodinu, kde býva, čím v ňom úmyselne vyvolali strach a obavy, že by o jeho stretnutí povedali jeho rodine a najmä manželke, obžalovaný A. L. následne od C. D. pýtal jeho obrúčku zo žltého kovu, ktorú mal na prste ruky, tú mu však tento odmietol dať, následne obžalovaní povedali C. D., aby odišiel preč, nasadli do auta zn. Fiat Stillo, ktoré obžalovaný A. L. posunul tak, aby C. D. mohol odísť na svojom vozidle z miesta preč, čo aj urobil, čím obžalovaní spôsobili C. D. škodu vo výške 2.250,-€,

2/ následne dňa 12.01.2023 vo večerných hodinách v čase približne o 19:55 hod. pokračovala komunikácia na sociálnej platforme Polec medzi C. D., používajúcim nick „XXXXXXXXXXXX“ a obžalovanými, ktorí spoločne a striedavo kontaktovali C. D. prostredníctvom nicku „G.“, ako aj telefonicky a prostredníctvom SMS správ z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, evidovaného na obvineného A. B., pričom od C. D. požadovali najskôr sumu 900,-€, ktorú má poslať na nimi uvedený bankový účet za to, že nezverejnia fotografie z jeho stretnutia za účelom sexuálneho styku za peniaze s obžalovanou E. F. na internete prostredníctvom sociálnych sietí a že uvedené skutočnosti neoznámia tiež manželke C. D., s čím C. D. súhlasil a preto dňa 12.01.2023 previedol sumu 400,-€ zo svojho bankového účtu č. IBAN: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na účet č. IBAN: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorého majiteľom je obvinený A. B., a následne dňa 13.01.2023 obžalovaní opätovne prostredníctvom SMS správ spoločne kontaktovali C. D. z telefónneho čísla XXXX XXX XXX na jeho telefónne číslo XXXX XXX XXX s tým, že má zaplatiť ešte sumu 4000,-€, inak všetko oznámia manželke C. D. a zároveň to zverejnia na sociálnej sieti, pričom C. D. tiež poslali fotky jeho rodiny, ktoré predtým stiahli z konta jeho manželky na sociálnej sieti Facebook, v dôsledku ktorých hrozieb C. D. súhlasil so stretnutím v meste M., na ktorom im mal odovzdať nimi požadovanú sumu vo výške 4.000,-€, po čom za účelom prevzatia týchto peňazí išli obžalovaný A. L. a obvinený A. B. v poobedných hodinách dňa 13.01.2023 na motorovom vozidle zn. Fiat Stillo, EČ: K., na miesto stretnutia do M. na parkovisko pri OD Tesco, pričom k dohodnutému stretnutiu už nedošlo a následne boli obžalovaný A. L. a obvinený A. B. zadržaní políciou.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024, § 37 písm. m) Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024, § 38 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024 trest odňatia slobody vo výmere štyri roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného od 06. 08. 2024 bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenému C. D. spôsobenú škodu vo výške 1500 eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania doručených okresnému súdu dňa 09. 03. 2026 uviedol, že rozsudok napáda z dôvodu procesného pochybenia v tom zmysle, že obžalovaný sa domáhal vypočutia svedka D. B., avšak súd neakceptoval túto požiadavku a bližšie sa k svojmu rozhodnutiu nevypočul túto osobu nevyjadril. Poukázal aj na list E. F. adresovaný súdu, v ktorom potvrdzuje, že účasť obžalovaného na trestnej činnosti nebola riadne a dostatočným spôsobom preukázaná. Procesné pochybenie okresného súdu vidí tiež v absencii výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní. Viaceré závery okresného súdu špecifikované v napadnutom rozhodnutí vychádzajú skôr z úvah a domnienok ako z preukázaných skutočností. Nie je možné, aby súd rozhodol na základe dokazovania výlučne v prípravnom konaní, bez riadneho procesu. Poškodený súdne konanie ignoroval, avšak je potrebné vziať do úvahy, že takéto správanie nemôže byť obžalovanému na ujmu pri rozhodovaní súdu. Obžalovaný od počiatku popieral svoj podiel viny na tomto skutku. Popísal všetky skutkové okolnosti a vyjadril sa tiež k jeho účasti na trestnej činnosti. Všetky tvrdenia obžalovaného bolo potrebné preveriť, respektíve vyhodnotiť aj za účasti ďalších spoluobžalovaných. Veľmi veľa tvrdení, ktoré konkrétne uviedol nebolo preukázaných ani overených. Napríklad súd v jednej časti rozhodnutia tvrdí, že obžalovaná E. F. vystupovala pod nickom „G. XXX“, následne však tvrdí, že to bol nick obžalovaného. Obžalovaný sa však k tomu riadne vyjadril, že E. F. nemala občiansky preukaz a používala mobilný telefón, ktorý bol na meno A. B., pretože on jej poskytol svoj občiansky preukaz na uzavretie zmluvy s mobilným operátorom. Uvedený mobilný telefón a tiež jeho dátové údaje však obžalovaný nikdy nevyužil. Následne poškodený uvádzal, že komunikoval s osobu ženského pohlavia, čo len dáva za pravdu tvrdeniam obžalovaného.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor okresnej prokuratúry nevyjadril.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 16. 03. 2026.

Dňa 19.05.2026 obžalovaný doručil krajskému súdu mailové podanie (č.l. 301), v ktorom navrhoval doplniť dokazovanie výsluchom svedka poškodeného C. D., výsluchom svedka D. B. a výsluchom svedkyne E. F., a to vzhľadom na list, ktorý E. F. napísala, ktorý bol predložený aj okresnému súdu a v ktorom výslovne uviedla, že zo strany iných osôb/orgánov bola nútená, aby vypovedala proti jeho osobe. Navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a aby bol spod obžaloby oslobodený, prípadne vec bola vrátená okresnému súdu.

Verejné zasadnutie krajského súdu sa konalo za účasti obžalovaného, obhajcu obžalovaného a prokurátorky krajskej prokuratúry. Poškodený sa na verejné zasadnutie nedostavil, hoci bol o jeho termíne riadne a včas upovedomený. Po vyjadrení procesných strán krajský súd rozhodol o tom, že vykoná verejné zasadnutie v neprítomnosti poškodeného.

Krajský súd na verejnom zasadnutí postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obžalovaným z dôvodov uvedených v ďalšej časti tohto uznesenia.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí poukázal na viaceré procesné pochybenia pred okresným súdom, ktoré uviedol v odvolaní. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok, zároveň navrhol vziať do úvahy úradný záznam o tom, že sa odsúdený osvedčil v skúšobnej dobe určenej mu uznesením Okresného súdu Banská Bystrica pri podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a v prípade uznania viny uložiť obžalovanému podmienený trest, pričom poukázal na to, že obžalovaný žije usporiadaný život, pracuje, má maloleté dieťa a nepodmienený trest by neprimerane zasiahol aj jeho blízke osoby. Navrhovaný trest považuje za zákonný a účelný.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo výroku o vine a treste, pričom uložený trest zohľadňuje zásady ukladania trestov. Z uvedeného dôvodu navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava konečného návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania obžalovaného a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu, ako aj napadnutého rozsudku krajský súd zistil, že dňa 29. 05. 2023 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom, pod sp.zn.: 2Pv/28/23/6613 obžalobu na obvinených 1/ E. F., X/ A. B. a 3/ A. L. pre pokračovací zločin vydierania sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/, písm. e/ Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania činu na skutkovom základe tam uvedenom. Vec bola na okresnom súde pôvodne vedená pod sp. zn. 5T/40/2023. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5T/40/2023-858 zo dňa 28. 06. 2023, právoplatným dňa 28. 06. 2023 boli obžalovaní E. F. a A. L. uznaní za vinných. Súd zároveň na hlavnom pojednávaní dňa 28. 06. 2023 vylúčil podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku konanie proti obžalovanému A. B. na samostatné konanie, ktoré bolo zapísané pod sp.zn. 2T/55/2023.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku, na základe čoho okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, ktorý vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo spáchania žalovaného skutku. Okresný súd podľa § 277 a ods. 3, 4 Trestného poriadku prebral zvukový záznam z výsluchu obžalovaného. Následne bola prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania na návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku. Obžalovaná E. F. po vyhlásení o svojej vine využila právo a ohľadne účasti inej osoby na trestnej činnosti odmietla vypovedať rovnako ako aj A. L., ktorý takisto urobil vyhlásenie o vine a následne odmietol k veci vypovedať. Na návrh prokurátora boli podľa

§ 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítané zápisnice o výsluchu obžalovanej F. a obžalovaného L.. Svedok poškodený C. D. sa na hlavné pojednávanie napriek viacerým predvolaniam nedostavil, preto bola prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku. Na hlavnom pojednávaní bola z rovnakého dôvodu prečítaná aj zápisnica o výsluchu svedka D. B. z prípravného konania. Okresný súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, prehratím záznamu kamerového systému, prečítaním znaleckého posudku z odboru elektrotechnika, kriminalistika a prečítaním správ k osobe obžalovaného.

V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, najmä však zásady zákonného procesu § 2 ods. 7 Trestného poriadku, práva na obhajobu § 2 ods. 9 Trestného poriadku, voľného hodnotenia dôkazov § 2 ods. 12 Trestného poriadku i rovnosti strán (kontradiktórnosti) § 2 ods. 14 Trestného poriadku.

Krajský súd preskúmaním veci zistil, že rozhodnutie okresného súdu v časti právneho posúdenia konania obžalovaného zodpovedá stavu veci a zákonu. V rámci právneho posúdenia okresný súd nepochybil, keď konanie obžalovaného, ktoré bolo v konaní nepochybne preukázané posúdil ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona, keďže pre aplikáciu tejto skutkovej podstaty boli naplnené všetky zákonom požadované predpoklady.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku riadiac sa ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé ako sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom okresného súdu.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR (II.ÚS 78/05, III.ÚS 264/08, IV.ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdneho dvora pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietaní odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko zo dňa 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpoklad tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodovanie podriadeného súdu možno považovať za dostatočne odôvodnené, čo v tomto konkrétnom prípade naplnené bolo. Krajský súd poukazuje aj na to, že v inštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a súdu druhého stupňa tvoria jednotu.

Vina obžalovaného bola preukázaná vykonaným dokazovaním, najmä výpoveďami pôvodne spoluobžalovaných E. F. a A. L., ako aj výpoveďou poškodeného D., ktorých výpovede podrobne rozpisal okresný súd v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku na stranách 7 až 12. Nepriamo je obžalovaný usvedčovaný aj výpoveďou svedka D. B. podrobne rozpísanou na strane 12-13 napadnutého rozsudku. Zároveň je potrebné poukázať na obsah elektronickej komunikácie obžalovaného s poškodeným, pričom obsah elektronickej komunikácie jednoznačne potvrdzuje okolnosti spáchania trestného činu popisované poškodeným. Išlo o komunikáciu prostredníctvom SMS správ ako aj cez platformu „Pokec“. Z listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný si založil účet dňa 24. 05. 2022, na ktorý boli poukázané platby od poškodeného v sumách 20 eur, 30 eur a 400 eur v dňoch 11. 01. 2023 až 12. 01. 2023. Rovnako je potrebné poukázať aj na mobilný telefón poškodeného, v ktorom sa nachádzala SMS komunikácia medzi ním a osobou používajúcou číslo registrované na obžalovaného, komunikácia cez „Pokec“ medzi nickom poškodeného a nickom „G.“, (E. F.) a „H. XX – XXX“ (obžalovaný A. B.).

Vo vzťahu k námietkam zo strany obhajcu obžalovaného je potrebné uviesť, že čítanie výpovedí z prípravného konania bolo okresným súdom vykonané zákonným spôsobom podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku za situácie kedy spoluobžalovaní F. a L. odmietli vo veci vypovedať a poškodený D. a svedok D. B. sa opakovane na hlavné pojednávanie nedostavil.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku na návrh prokurátora alebo obhajcu sa zápisnica o skoršej výpovedi obžalovaného alebo jej časť prečíta, ak sa koná v neprítomnosti obžalovaného, obžalovaný využije svoje právo nevypovedať alebo sa objavia podstatné rozpory medzi jeho skoršou výpoveďou

a údajmi na hlavnom pojednávaní a ak bol skorší výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona.

Ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní využije svoje právo a odoprie vypovedať, bude nutné prečítať zápisnicu o jeho skoršej výpovedi, čím sa stane dôkazom vykonaným podľa zákona. Prečítanie zápisnice o skoršej výpovedi obžalovaného je viazané na návrh prokurátora alebo obhajcu. V tomto ohľade možno pripustiť s poukazom na skutočnosť, že podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku môže súd vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrholi, aby zápisnicu o skoršej výpovedi obžalovaného prečítal súd aj bez návrhu (argumentum a maiori ad minus), a to najmä v prípade, ak sa koná v neprítomnosti obžalovaného alebo ak obžalovaný využije právo nevypovedať, keďže uvedené skutočnosti sú objektívneho charakteru. Skoršou výpoveďou obžalovaného treba rozumieť zápisnicu o jeho výpovedi v procesnom postavení obvineného pred policajtom, prokurátorom, sudcom pre prípravné konanie, či senátom nadriadeného súdu rozhodujúceho o sťažnosti podanej proti rozhodnutiu o väzbe, zápisnicu o konfrontácii, ak bol obžalovaný jednou z konfrontovaných osôb, a zápisnicu o rekognícii vykonanej obvineným, ako aj výpoveď obžalovaného vykonanú na skoršom termíne hlavného pojednávania.

Podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku zápisnica o výpovedi spoluobžalovaného alebo svedka sa môže prečítať aj vtedy, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona a taká osoba zomrela alebo sa stala nezvestnou, pre dlhodobý pobyt v cudzine alebo na neznámom mieste nedosiahnuteľnou, alebo ochorela na chorobu, ktorá natrvalo alebo na dlhší čas znemožňuje jej výsluch alebo ak sa taká osoba ani na opätovné predvolanie súdu k výsluchu bez dôvodného ospravedlnenia nedostaví a jej predvedenie bolo neúspešné; ak ide o výpoveď svedka, u ktorého bol v čase jeho výpovede v prípravnom konaní, ktorá sa má prečítať, dôvodný predpoklad, že na hlavnom pojednávaní ho nebude možné vypočuť, možno jeho výpoveď prečítať len vtedy, ak bol o úkone riadne upovedomený obvinený, a ak má obhajcu, jeho obhajca.

Na postup podľa odseku 3 nie je potrebný súhlas obžalovaného ani prokurátora.

Vo vzťahu k námietkam obžalovaného v podanom odvolaní, že poškodený mal komunikovať len s osobu ženského pohlavia tak je potrebné uviesť, že poškodený jednoznačne uviedol, že najprv komunikoval s „tou babou“ a potom už „volal iba chlap“. K listu, ktorý mal byť predložený okresnému súdu zo strany E. F. o jej ovplyvňovaní pri výsluchu krajský súd uvádza, že táto skutočnosť nebola nijako preukázaná.

Na základe uvedených skutočností vyhodnotil krajský súd odvolacie námietky obžalovaného ako neakceptovateľné.

V prejedávanej veci krajský súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil okresný súd.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými závermi okresného súdu v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť krajský súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených okresným súdom. Okresný súd veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku. Reťaz usvedčujúcich dôkazov je ucelená a nevzbudzuje žiadne relevantné pochybnosti o vine obžalovaného. Tieto dôkazy napokon dostatočne vyvracali obranu obžalovaného, ktorú v trestnom konaní prezentoval a preto krajský súd nemohol prisvedčiť žiadnej z jeho odvolacích námietok.

Aj podľa názoru krajského súdu vykonané dokazovanie na okresnom súde preto svedčilo pre jediný možný záver, že obžalovaný hrozbou inej ťažkej ujmy (hrozba inej ťažkej ujmy môže spočívať v hrozbe spôsobenia majetkovej ujmy, vážnej ujmy na cti a dobrej povesti, môže smerovať k rozvratu manželstva, k začatiu trestného stíhania, a to bez ohľadu na to, či poškodený skutočne spáchal trestný čin, a pod.) nútil poškodeného D., aby niečo konal (opakovane poslal finančnú hotovosť) a čin spáchal spoločným konaním najmenej dvoch osôb, čím konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku naplnil všetky potrebné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Obžalovaný takto podľa názoru krajského súdu konal v priamom úmysle, teda chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Okresný súd nepochybil ani pri určovaní právnej kvalifikácie a aplikácii príslušného znenia Trestného zákona s ohľadom na dátum spáchania skutku obžalovaného a za súčasného rešpektovania zásady uvedenej v § 2 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorej sa trestnosť činu posudzuje podľa Trestného zákona účinného v čase skutku, ibaže by bolo novšie znenie pre páchatela priaznivejšie. Správne preto zmiernil obžalovanému právnu kvalifikáciu oproti obžalobe, a to z dôvodu zmeny výšky škody v Trestnom zákone.

Vo vzťahu k výroku o treste dospel krajský súd k rovnakému záveru ako okresný súd, a preto si osvojil dôvody a úvahy, ktorými tieto svoje zistenia a závery rozviedol a vysvetlil.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukladanie trestov platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatela k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody, o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Ustanovenie § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona umožňuje uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe.

Krajský súd uložený druh a výmeru trestu odňatia slobody okresným súdom na samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá je štyri roky až desať rokov považuje za správny, zákonný, primeraný a spravodlivý, zodpovedajúci nielen zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchatela, ale aj účelu trestu vymedzeného v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a ostatným rozhodným kritériám podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona. Okresný súd dôsledne hodnotil všetky okolnosti významné pre rozhodnutie o treste, nepochybil ani pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladania trestov a v odôvodnení rozsudku sa dôsledne a konkrétne vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný pre majetkovú a násilnú trestnú činnosť, pričom mu boli ukladané prevažne nepodmienečné tresty odňatia slobody. V štyroch prípadoch sa naňho hľadí ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Zvolen rozsudkom z 05.08.2024 sp.zn. 3T/68/2022 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na peňažný trest vo výške 500 eur a náhradný trest odňatia slobody na dva mesiace, pričom sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. Z Úradného záznamu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 16. 02. 2026 na čísle listu 300 vyplýva, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe určenej mu uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn.: 5PP/12/2022 z 19. 08. 2022 osvedčil a má sa za to, že trest bol vykonaný dňom, keď bol podmiennečne prepustený.

Okresný súd preto nepochybil, keď obžalovanému priznal prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený.

Vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho kriminálnu minulosť nebolo namieste ukladanie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu. Obžalovaný sa opätovne dopúšťa rôznorodnej trestnej činnosti a napriek vykonaným aj nepodmienečným trestom v minulosti, tieto naňho nemali dostatočný

prevýchovný účinok. Z uvedeného dôvodu by trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu nebol pre nápravu obžalovaného dostatočný.

Okresný súd správne zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Okresný súd nepochybil ani pri priznaní náhrady škody poškodenému C. D., keďže si škodu uplatnil riadne a včas čo do dôvodu aj výšky, o čom neboli žiadne pochybnosti, pričom peniaze boli posielané na účet obžalovaného A. B..

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd nezistiac dôvod na zmenu rozsudku okresného súdu, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.